

عنوان مقاله:

تحلیل انتقادی گفتمان قضائی شاکي، متهم، گواه و قاضي در دادگاه های ايران

محل انتشار:

دومین همایش ملی دستاوردهای نوین در آموزش، ادبیات، و مترجمی زبان انگلیسی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسنده:

مریم رستگار - دانشجوی مقطع دکتری، رشته زبان‌شناسی، دانشگاه مرودشت، مرودشت، ایران؛

خلاصه مقاله:

تحلیل گفتمان انتقادی، شاخه ای برگرفته از زبان شناسی انتقادی است که با در نظر گرفتن عوامل بافتی و زبانی، روابط پنهان قدرت، سلطه، نابرابری اجتماعی و سوءاستفاده از قدرت را برملا می کند. محاکم قضایی از ارکان های تاثیرگذاری قلمداد می گردند که حضور اقشار گوناگون اجتماع در آن به چشم می خورد. بنابراین شناسایی نحوه بازنمایی افراد در این مجامع و بررسی تمایزات آن ها مهم می نماید. از آن جا که حضور مردان در محاکم قضایی پررنگ تر می نماید لذا هدف پژوهش حاضر بررسی نحوه بازنمایی ها در گفتمان های شاکي، متهم، گواه و قاضي در دادگاه های ايران است تا نشان دهد که نگرش هر یک به خود و محیط اطرافشان چگونه است، در بازنمایی های خود از چه شیوه ای بهره می جویند، مولفه های غالب در گفتمان های هر یک و میزان رازگونی آن ها به چه میزان است؟ برای این منظور با استفاده از چارچوب جامعه شناختی- معنایی ون لیوون (۲۰۰۸)، جملات گفتمان مدار شخصیت های مرد در مکالمات ضبط شده در جلسات دادگاه تحلیل، و بسامد و درصد به کارگیری هر یک از مولفه ها و میزان ارجاعات صریح و پوشیده تعیین شد و رازگونی محاسبه گردید. نتایج نشان داد که به کارگیری مولفه های «اظهار» بیشتر از «حذف» بوده و از آن میان نیز مولفه های «فعال سازی»، «فردی سازی» و «نام بری ضمیری» پرکاربردترند در نتیجه تمامی کارگزاران دارای تفکری فعال هستند، و به فردیت خود بیش از گروهی که به آن تعلق دارند توجه می کنند، همچنین با قرار گرفتن در برابر قانون صراحت در اکثریت گفتارها ساختار غالب می باشد.

کلمات کلیدی:

تحلیل گفتمان انتقادی، الگوی ون لیوون، ، زبان شناسی حقوقی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1584503>

